65ste Jaargang No. 5372

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

Dinsdag 9 Maart 1948

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao, Directeur A. C. Beerman. Hoofdredacteur Ad. Versnev. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee, Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Crediet-bank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Vijf Mogendhedenconferentie het begin van de West-Europese Unie

Rusland noemt het bedrog en Noordamerikaanse drijverij

Churchill beschuldigt de Labourregering van ondermijning van Engelands macht

Het is momenteel natuurlijk veel te vroeg om met voorspellingen voor de dag te komen. Verleden week pas zijn de vijf landen t.w. Engeland, Frankrijk, Nederland, België en Luxemburg te Brussel bijeen gekomen teneinde een aanvang te maken met de besprekingen. De laatste drie genoemde landen behoren tot de zg. Benelux.

Het feit alleen, dat zij bijeen komen is reeds van groot belang en kan grote gebeurtenissen ten gevolge hebben. Ook is het niet uitgesloten, dat er een nieuwe Europa geboren wordt. Deze conferentie werd gedurende enige tijd beschouwd als een plan welk nog geen vaste vorm genomen had.

De Bolsjewistische aanval op het kleine Tsjechoslowakije en de bedreiging van Finland hebben er toe geleid, dat deze conferentie in haastige spoed werd bijeengeroepen. Met de staatsgreep in Tsjechoslowakije werd een bedreiging gelanceerd welke tevens een waarschuwing was, dat de roden misschien ook wel West Europa op het oog hebben.

Het doel van de conferentie is nl. het sluiten van verdragen en allianties van gemeenschappelijk belang en zorg te dragen voor een gemeenschappelijke verdediging. Het voorstel omvat nl. vier aspecten t.w. politiek, economie, cultuur en militair. Van deze vier punten is „militair" van het grootst belang daar de andere drie punten zich niet kunnen ontwikkelen, voordat op militair gebied alles veilig staat.

In het kort komt het hierop neer, dat de confereerders het probleem behandelen op basis, dat zij een militaire waarborg moeten krijgen van Noord-Amerika. De Verenigde Staten van Noord Amerika zijn immers de enige macht, waarbij zij om steun kunnen aankloppen. In hun hoofd hebben zij het idee van een overeenkomst gelijk het Panamerikaanse verdrag voor gemeenschappelijke bijstand tegen een eventuele agressie.

De confereerders zijn aan de besprekingen begonnen in de veronderstelling, dat indien het hun gelukken zal om een soort veiligheidsverdrag met Noord Amerika te sluiten, de andere Europese landen hun voorbeeld zullen volgen.

Op deze wijze wordt gewerkt aan de vorming van een West Europese Unie, gelijk dat een tijd geleden door de Britse Minister van Buitenlandse Zaken Ernest Bevin werd voorgesteld. Een dergelijke Unie heeft reeds de goedkeuring der Verenigde Staten van Noord Amerika gekregen. Deze Unie zal dan op de basis van het Marshallplan gegrondvest worden, wat op zich zelf een steun is bij de verwezenlijking van dit plan.

Op een persconferentie, die gehouden werd door de ondersecretaris van Staat Lovett, kwam een belangrijke vraag op de voorgrond. Men vroeg aan Lovett of de Verenigde Staten van Noord Amerika genegen zijn aan deze Unie militaire steun te verlenen. Lovett antwoordde, dat het politiek besluit genomen is, doch men moest de verwikkelingen van de conferentie van Brussel afwachten voor verdere handelingen.

De conferentie van Brussel heeft met zware moeilijkheden te kampen. Italië schijnt toch nog het slachtoffer te zullen worden der communisten, niettegenstaande de talrijke pogingen om het Bolsjewisme tegen te gaan. Dit brengt met zich mede dat Frankrijk in groot gevaar komt te verkeren. Beide landen, Italië en Frankrijk zijn van strategisch belang voor West-Europa.

Er is buitendien nog een ander groot gevaar, waaraan de conferentie van Brussel wordt blootgesteld, nl. dat de mogelijkheid niet uitgesloten is dat Rusland en Duitsland zich weder gaan verenigen. De Roden hebben immers reeds het Oostelijk gedeelte van Duitsland tot binnen hun rijk getrokken en werken bovendien dag en nacht om de Westerse zones communistisch te maken. Indien Rusland hierin mocht slagen dan hebben zij een geschikt punt veroverd, van waar uit zij West Europa zouden kunnen overvallen.

DE PRAVDA BEZIET DE VIJF MOGENDHEDEN-CONFERENTIE.

De Pravda beschreef de vijf Mogendheden - conferentie te Brussel als een louter scherm om de hoofdbedoelingen van Engeland en Amerika schuil te houden. De politiek van deze beide landen is trouwens gebaseerd op de vestiging van een „West-Europese Unie".

Het artikel zegt nog dat het Noordamerikaans Staatsdepartement bang is voor „constitutionele kwesties". Te Londen en Brussel zijn de Noordamerikaanse congresleden en het volk voor een fait accompli gesteld, nl. dat Noord Amerika zich heeft betrokken bij een West Europees politiek en militair blok. De Westerse Unie werd doorgedreven door Bevin en Marshall (een militair en politiek blok).

De formele intrede van Noord Amerika in dit blok geschiedde onder voorwaarde van een reeks constitutionele toezeggingen.

De Pravda schreef voorts nog dat de interne politieke toestanden reeds verergerd zijn door de komende presidentiële en congressionele verkiezingen.

Noordamerikaanse regeringskringen zijn bevreesd voor het geval dat de formele deelname van Noord Amerika aan dit blok aan het Congres wordt voorgelegd.

Ook beschuldigde de Pravda de Anglo-Amerikaanse diplomatie wegens het scheppen van de schijn van deelname aan een West Europese Unie. Dit is slechts geschied om hun hoofddoel verborgen te houden en wel het beschermen van de groot-industriëlen van het industriegebied van de Roer. Immers, dit is de enigste reden waarom de vijf Mogenheden te Brussel zijn bijeengekomen. Het blad zeide dat alles wat te Brussel besproken zal worden, reeds in Londen is vastgesteld. De aankondiging van de Brusselse conferentie in het Lagerhuis, welke aankondiging door Attlee is geschied, had slechts ten doel om een rookgordijn te vormen, teneinde de waarheid verborgen te houden.

De Pravda zeide dat de basis voor dit „spel" reeds in Londen was vastgelegd en dat de conferentie van Brussel een loutere camouflage is. Het blad schreef o.a.

Dat de Noordamerikaanse militaire waarborg tegen een eventuele Duitse agressie, niets anders was dan een bedriegelijke kneep. „De alliantie van de Noordamerikaanse monopolisten en de magnaten van de Roer ondersteunen de veiligheid tegen een bedreiging van een Duitse agressie, gelijk een touw een „opgehanden" man ondersteunt", aldus Pravda.

WINSTON CHURCHILL OVER DE VLOOT.

Winston Churchill beschuldigde de Engelse regering van het verzwakken van de macht van Engeland door het slopen van acht slagschepen.

„Onze zwakheid wordt thans geopenbaard, aldus Churchill, op een ogenblik waarin wij overal onder zware druk staan en op verschillende plaatsen in de wereld in gevaar verkeren". Deze verklaring legde Churchill, vroegere-premier van Engeland, af voor het Lagerhuis tijdens de debatten over de uitgaven voor de Britse vloot.

De Minister van Defensie A. V. Alexander zeide dat de regering opdracht gegeven heeft deze oude schepen te slopen daar zij niet meer mede konden. Tevens zeide Alexander, dat de Britse regering nooit en te nimmer zou toestaan, dat de Britse vloot te zwak zou worden om zijn verplichtingen na te komen.

Winston Churchill bekleedde vroeger zelf de functie van eerste Lord van de Britse Admiraliteit. Thans lanceerde hij een felle critiek op het programma van de regering de vloot aangaande zeggende, dat zowel mensen als geld verkwist worden in deze reductie van de vloot. Hij zeide: „De admiraliteit heeft ons nog nooit zo weinig gevechtswaardige gegeven voor zoveel geld en zoveel mensen. Er is geen sprake geweest van politiek, noch controle noch leiding. Het is gewoonweg doorgedreven. India is reeds afgeschreven en de aankondiging van de admiraliteit duidt aan dat ook de vloot afgevoerd zal worden. „Is het nog te verwonderen", vroeg Churchill onder algemeen gelach, „dat wij gebrutaliseerd wordt door Chili, beledigd door Argentinië en geprikkeld door Guatemala?"

De ex-premier doelde op de geschillen over de Falkland-eilanden en Brits Honduras. Hij zeide: Onze kracht werd niet gebruikt toen wij sterk waren en thans wordt onze zwakte geopenbaard, nu wij overal in de kneep zitten en gevaren ons omsingelen". De efficiënte administratie in de strijddienst is gezakt tot een zeer laag peil en er is niemand in de regering die in staat is dit weder omhoog te voeren. Ik beschuldig daarom de socialistische regering die onze vlootmacht heeft neergehaald, aldus Churchill.

DE ARABIEREN KLAAR VOOR DE AANVAL.

De Arabieren in Palestina spelen slechts een ondersteunende rol in de plannen van het Yarmuk leger (het Arabische vrijwilligers corps onder leiding van Bey Al Kaukji) tegen de verdeling van het Heilig Land en de onderwerping van het Zionisme. De gevechtsplannen van het leger van Kaukji zijn gebaseerd op frontaanvallen door geoefende krijgers waarvan de meesten Syriërs, Egyptenaren en bewoners van Irak zijn. Onder deze vechters bevinden zich ook kleinere groepen van Pakistanese en Joegoslavische Mohammedanen. Deze plannen vragen om ondersteuning van de Arabieren in Palestina.

Een stafofficier van het hoofdkwartier van Fawzi Bey zeide dat deze strijders met een geweer in hun handen niet weten wat zij ermede moeten doen en dat het daarom gevaarlijk is. Zij kunnen hier en daar wel een brug laten opspringen en de vijand lam leggen, doch dit ligt niet in de lijn der militaire operaties. Het leger van Fawzi Bey bestaat uit tien secties, bestaande elk uit 150 man.

ZES DIVISIES STAAN PARAAT.

Davindson meldt voorts nog dat er zes divisies Arabieren zich thans in Palestina bevinden. Zij zijn gelegerd in de dorpen nabij het gebied van Nablus.

Het hoofdkwartier is de eerste Yarmuk divisie onder commando van Mohammed Safa, die ook deel uitmaakt van het algemeen hoofdkwartier van Fawzi Bey. De andere divisies zijn o.a. de tweede Yarmuk divisie onder commando van Hash'm Mohammed terwijl de andere vier resp. onder bevel staan van Shi Shokly, Abdul Wahab, Madlul Abbas en Mahmoud E Hendy.

Al deze zes divisie commandanten zijn oudgediende strijders van Irak. Deze bevelvoerders hebben allen deelgenomen aan de opstand tegen de Engelsen in 1941, welk opstand geleid werd door Rashid Ali.

Fawzi Bey zelf bekleed momenteel de functie van veldcommandant en organisator der gevechten. De commandant-generaal is Ismael Safwat, vroeger Minister van Oorlog van Irak, terwijl Generaal Taha Hashi, ook van Irak afkomstig, inspecteur-generaal is.

51 VONDEN DE DOOD.

Uit Manilla bereikt ons het bericht volgens welk 51 mensen gedood werden tijdens de ongeregeldheden welke gedurende het weekeinde hebben plaats gevonden. Dit gebeurde nadat president Roxas de „Hukbalahap" (Boeren) leger en de nationale boeren unie onwettig had verklaard. Onder de vermoorden waren 42 Huks, die met dolksteken om het leven werden gebracht tijdens een klein oproer dat ontstond op het oefeningsterrein ten Noorden van Manilla. De Huks werden buiten de wet gesteld, daar zij communisten zijn. Zij hadden een organisatie op been gezet, welke de regering omver wilde werpen.

Recht tot het Hart

Men moet de prestaties van anderen niet afmeten naar eigen prestaties. Men moet ze zien in verband met het geheel. Het is het best mogelijk, dat Uw eigen schitterende prestaties dan van minder algemeen nut blijken te zijn, dan de taak door eenvoudigen van geest stipt vervuld.

het nieuws van vandaag

De Verenigde Staten van Noord - Amerika, Rusland, Frankrijk en China besloten een Britse vertegenwoordiger uit te nodigen om de besprekingen van de vier Grote Mogendheden over de Palestijnse crisis bij te wonen. De eerste keer werd de vergadering gehouden in het gebouw van het Russische consulaat en men kwam overeen ook Trygve Lie, de secretaris-generaal van de Uno uit te nodigen. Een zegsman voor de Britten verklaarde, dat sir Alexander Cadogan bereid is bij deze besprekingen te verschijnen om inlichtingen te verstrekken, maar in geen geval zal hij deelnemen aan de besprekingen. De eerste vergadering werd besteed aan het geven van een overzicht van het gehele Palestijnse probleem. Men besprak o.a. ook het opzetten van een Joodse krijgsmacht, de vorming van voorlopig regeringsraden voor de beide nieuwe Staten en de quaestie of de toestand in Palestina inderdaad de wereldvrede bedreigt. Vandaag gaat men door met vergaderen te Lake Succes. Misschien dat men dan tot een of andere beslissing komt. Besloten werd, voordat de vergadering uiteenging, dat men gedeeltelijk de besprekingen openbaar zal maken door een persbeambte van het Uno-secretariaat te verzoeken de vergaderingen bij te wonen. Ongetwijfeld is eenieder nieuwsgierig hoe deze besprekingen zullen aflopen. Zoals men weet, was het houden van deze besprekingen een concessie van de Verenigde Staten aan Rusland. De Sovjet Unie heeft voorlopig in deze quaestie leiding. De grote vier Mogendheden hebben 14 dagen gevraagd om hun te volgen richtlijnen ten aanzien van deze quaestie te bepalen. De eerste botsing is echter reeds heden te verwachten. De afvaardiging van de Verenigde Staten wil Joden en Arabieren uitnodigen om te trachten weder een poging te doen de twee partijen met elkander te verzoenen. Andrei Gromyko vindt dit echter verspilling van tijd. Er is al zoveel gepraat, vindt hij, dat men daar beter mede kan uitscheiden. Niet bekend is echter wat Gromyko dan wel wil.

Na anderhalf uur geconfereerd te hebben met president Paasikivi aanvaardde het Finse kabinet formeel het verzoek van Stalin om onderhandelingen te openen met Moskou over het sluiten van een Russisch-Fins vriendschaps- en militair verdrag. Tevens werd voorgesteld om deze besprekingen te houden in Moskou. Een delegatie van zeven personen zal gesteund worden. De publieke mening in Finland is gekant tegen een militair verdrag. Parlementariërs vinden het een verkrachting van de Finse neutraliteit. Bovendien is een dergelijk verdrag totaal overbodig, omdat Finland militair niets te betekenen heeft ten gevolge van het wapenstilstandsverdrag. Er is ook geen enkele reden om Duitsland te vrezen, waartegen het verdrag bedoeld zou zijn.

Hoe het zij Finland heeft de eerste stap gezet, die naar de slachtbank leidt. Zeker, de Finnen blijven volhouden, dat zij met deze eerste stap niets toegeven, maar wij begrijpen allen zeer goed, dat het moeilijk de dans ontspringen is in het hol van de leeuw. Bovendien zal te de kiezen delegatie wel niet bestaan uit aan Rusland ongewelvallige lieden, want dan gevoelt Rusland zich al zo beledigd. Misschien wordt het wel niet gelijk het in Tsjechoslowakije is gegaan, want de Finnen zijn een heel ander geaard volk, maar hoe het zij Finland zal wel niet ontkomen aan de Russische greep. Welk land volgt er nu?

Cola Debrot over de schilderijententoonstelling

Een deskundige uiteenzetting

Lof voor het Curacaos Museum

Bij de opening van het Curaçaos Museum hield dr. Cola Debrot een inleidende rede, die van grote deskundigheid getuigde en een prachtig overzicht gaf van de bij deze gelegenheid tentoongestelde schilderstukken:

Hieronder laten wij deze rede volgen:

Excellentie, Heren Statenleden,

Dames en Heren,

De taak, die op mij rust, is U een kort overzicht geven van de expositie die straks zal worden geopend door Z. Exc. de Gouverneur. U moet van mijn kort overzicht niet meer verwachten dan het kan zijn, een oppervlakkige oriëntatie in de groep van dertien schilders met wie U de komende twee maanden zult kennis maken. Ik kan u een overzicht geven, ik kan u geen inzicht bijbrengen. Het inzicht kan niemand u bijbrengen, dat moet u voor zichzelf verwerven wanneer u daar tenminste lust toe hebt.

Voor kenners van de schilderkunst, die zich eventueel onder u mochten bevinden, zijn deze woorden vrijwel overbodig. Zij zijn bedoeld voor degenen, die terecht of ten onrechte menen geen vertrouwdheid met de schilderkunst te bezitten. De hedendaagse schilderkunst valt in Nederland evengoed als in andere landen uiteen in verschillende scholen. Dat is nu bekend, het is zelfs een betrekkelijk afgezaagd thema om grapjes te lanceren op de verschillende ismen als cubisme, futurisme, expressionisme, verisme, dadaïsme, elementarisme enz. enz. Welnu bij de samenstelling van een expositie van hedendaagse schilderkunst konden wij twee richtlijnen volgen. Ten eerste konden wij proberen een demonstratie te geven van de verschillende scholen, desnoods van alle scholen. Het spreekt vanzelf, dat de qualiteit daarbij enigszins in het gedrang zou komen. Of wij konden ons eenvoudig laten leiden door de qualiteit van de schilderijen. Wij hebben gemeend de laatste weg te moeten volgen. De meeste van de hier ten toongestelde doeken kunnen worden gerekend tot het voortreffelijke dat tegenwoordig op dit gebied wordt voortgebracht in Nederland.

Zonder al te zeer in détails te treden kunnen wij zeggen, dat het werk van deze 13 schilders in 4 groepen is onder te verdelen. 1) Een aesthetische groep waartoe te rekenen zijn Jan Sluyters, Matthieu. Wiegman, Charles Eyck, Wim Oepts en Johan Buning; 2) een expressionistische groep die m.i. op indrukkende wijze is vertegenwoordigd door Henk Chabot en Charley Toorop 3) de groep van de neo-realisten die enkele van hun prachtigste schilderijen hebben afgestaan. Hiertoe worden gerekend A. C. Willink, Wim Schuhmacher, Dick Ket en E. Fernhout en tenslotte 4) de surrealisten, die hier vertegenwoordigd zijn door de buitengewoon charmante Jeroen Vos Kuyl en Herman Kruyder, die behoort tot de corspronkelijkste schilders van de laatste tijd.

Uit de namen van deze groepen kunt U reeds gevolgtrekkingen maken omtrent het wezen van deze kunstenaars. Ik zal er even in het kort op ingaan.

Ten eerste de aesthetische groep. Bij Jan Sluyters vindt U in zijn beste schilderijen een uitgesproken voorkeur voor de bekoringen van de kleur. Hij wordt gerekend tot de belangrijkste coloristen. Hij werd beinvloed door de Fransman Matisse. Matisse werkte graag met sterke enkelvoudige of beter gezegd onvermengde kleuren: rood, groen, blauw en geel. Bovendien verwaarloosde hij het perspectief en de vorm om de kleur des te sterker te laten spreken.

Door de sterke enkelvoudige kleuren kreeg zijn werk iets wilds, iets panterachtigs. Zij werd dan ook fauvistisch genoemd. Fauve betekent immers wild dier. Een typisch fauvistisch schilderij op deze expositie is het „Naakt" van Sluyters dat in de zgn. Eetzaal hangt. Ik zal U rond uit verklaren: op deze tentoonstelling is naar mijn inzicht Sluyters niet op zijn sterkst vertegenwoordigd. Ook bij de samenstelling van een tentoonstelling heeft men met de verwikkelingen van de werkelijkheid te kampen. Daarbij komt dat het werk van Sluyters zo ongelijk is, dat men het gehele oeuvre van deze rasschilder moet hebben gezien om zich een oordeel over hem te kunnen vormen.

Veel beter vertegenwoordigd is hier Matthieu Wiegman, die ons evenzeer voor een aesthetisch probleem stelt. Matthieu Wiegman heeft eveneens gevoel voor kleur, zelfs voor een enigszins weelderige feestelijke kleur. U behoeft maar te kijken naar zijn stillevens, zijn Vrouwenportret en zijn Danseres, alle drie geexposeerd in dit museum, om dit te beamen. Zijn voornaamste preoccupatie is evenwel niet die van de kleur, maar die van de vorm. Hij is niet in de eerste plaats een colorist maar een modeleur. Hij wil komen tot de uitdrukking van de vorm. De Franse meester, die hier zijn invloed heeft doen gelden, heet dan ook niet Matisse maar Paul Cézanne.

In naar uiterste consequentie voert deze kunst tot cubisme maar Matthieu Wiegman is deze weg niet tot het bittere einde gegaan, hij heeft een compromis gesloten tussen het cubisme en het realis-

me. Hij behoort tot wat in Nederland genoemd wordt de Bergense school, naar het plaatsje Bergen in Noord-Holland, waar vele schilders van deze school jarenlang werkzaam zijn geweest.

De neiging tot het compromis tussen een oude en een nieuwe stijl is iets wat U in Nederland nogal eens aantreft. Het is ongetwijfeld een vorm van wijsheid, maar ook van voorzichtigheid tot aan het angstvallige toe. Bij **Charles Eyck** vindt U een bij tijd en wijle bijzonder gelukkige combinatie tussen impressionisme en monumentaliteit. Er zijn critici in Nederland, die hem het sterkst vinden als muurschilder. In die hoedanigheid zouden wij hem alleen kunnen vertonen door een tiental kerken uit Brabant en Limburg hierheen over te planten. En dat is nu eenmaal niet mogelijk. Eyck is het typisch voorbeeld van een groot virtuoos, hij schildert even gemakkelijk met de linker- als met de rechterhand.

Bij **Wim Oepts** vindt U het aesthetisch georiënteerd Franse expressionisme, dat men eveneens colorisme of iets anders zou kunnen noemen. Het werk van Oepts is niet groots, maar zonder twijfel ongemeen charmant. **Johan Buning** komt regelrecht voort uit de school van de Nederlandse impressionisten van de vorige eeuw; hij heeft Zuidelijke invloeden ondergaan, maar zijn belang dankt hij aan de typisch Nederlandse intimiteit.

Ik ga nu over tot de groep van de expressionisten, die, zoals ik gezegd heb, op indrukwekkende wijze vertegenwoordigd is door de schilderes Charley Toorop en de schilder Henk Chabot. Wij vinden zowel bij Charley als bij Henk Chabot de drang zich in te leven in het bestaan van de arbeiders en de boeren. Het beroemde schilderij „De kaasmarkt" van Charles Toorop en „Hensen in Oorlogstijd" van Chabot behoren tot de beste voorbeelden van gemeenschapskunst. Het is dan ook zeer toepasselijk dat zij een plaats gevonden hebben in de zg. Industriezaal van het museum. De Nederlandse expressionisten stellen zich niet tevreden met een aesthetisch ideaal, zij streven in de eerste plaats een sociaal ideaal na. Hun grootmeester is dan ook de domineeszoon **Van Gogh**, die men evengoed een moderne apostel als een kunstenaar kan noemen.

Het expressionisme hangt samen met het wezen van hun kunst. Zij zijn niet bereid passief te blijven en de natuur naar willekeur op hen te laten inwerken; zij treden integendeel actief op en vervormen de natuur in de zin van deze activiteit. Het misverstand ten opzichte van de expressionistische kunst spruit voort uit het vooroordeel dat men de natuur alleen met impressionistische ogen zou mogen benaderen. Er is op het gebied van de expressionistische kunst veel dwaasheid begaan maar er is ook veel groots verricht. Tot dit grote moet zeker ook de kunst van Charley Toorop en Henk Chabot worden gerekend.

Buitengewoon rijk vertegenwoordigd is hier de derde groep, de groep van de neo-realisten, met Carel Willinck, Dick Ket, Schuhmacher en E. Fernhout.

Deze groep wordt dus neo-realisten genoemd. Realisten zijn zij, omdat zij de neiging hebben de zg. dagelijkse werkelijkheid met minutieuze soms bijna fotografische nauwgezetheid weer te geven. Zij zijn echter nog iets anders en nog iets meer dan realisten; zij hebben ook de neiging deze werkelijkheid in een onwerkelijk licht te plaatsen, zodat zij ondanks haar nauwgezetheid het karakter krijgt van een droombeeld.

Willink- en Dick Ket willen voornamelijk de fataliteit van het leven tot uitdrukking brengen. Vanaf 1935, dus lang voor de tweede wereldoorlog, schildert Willink voorstellingen van een dreigende wereldondergang. Daarnaast heeft hij doeken waarop een heimwee naar het verleden hem er toe gebracht heeft meer of minder arcadische landschappen te schilderen. De fataliteit draagt bij Dick Ket een meer individueel karakter. De medici onder U zullen met een enkele oogopslag van het Zelfportret van Dick Ket de oorzaak kunnen aflezen van de vroegtijdige dood van deze schilder, die op zijn acht en dertigste jaar is overleden.

Het werk van Schuhmacher en Fernhout draagt vaak het stempel van de intimiteit en vertoont in het algemeen een grotere mildheid. Ik vestig vooral Uw aandacht op het „Stilleven met vogels, vruchten en eieren" van Schuhmacher. Een voorbeeld van neorealistische precisie vindt U in het Zelfportret van Fernhout, die een zoon is van Charley Toorop en een kleinzoon van de beroemde Jan Toorop.

Tenslotte nog de **surrealisten**. U stelt mogelijk de vraag, die reeds zo vaak is gesteld: Wat is het surrealisme? Ik zou U niet beter kunnen antwoorden dan met een anecdote, die ik eens gehoord hem van de beroemde Zwitserse psychiater C. G. Jung. Jung wordt in zijn qualiteit van psychiater geraadpleegd door een jonge vrouw, die er zich over beklaagt dat zij zich niet op straat kan begeven zonder door allerlei vogels te worden aangevallen. De psychiater meent met een hallucinatie, of een dwangvoorstelling te maken te hebben en stelt voor haar aan een behandeling te onderwerpen. De ene week na de ander gaat voorbij, de ene maand na de ander, zonder dat zij enig resultaat hebben bereikt. Op zekere middag verschijnt weer de patiënte. Het is zomer, het is warm binnen. Jung stelt voor de behandeling in de tuin voort te zetten. De patiënte stemt daarin toe. En wat gebeurt er nu, tot grote ontsteltenis van Jung? Zijn patiënte wordt werkelijk door de vogels aangevallen.

Wij kunnen het dus zo uitdrukken. Het surrealisme geeft het droomleven weer van het zg. onderbewuste. Deze dromen zijn soms zo wezenlijk dat zij ieder ogenblik werkelijkheid dreigen te worden, evenals de vogels van **de patiënte van prof. Jung**. Het surrealisme is op deze expositie vertegenwoordigd door Jeroen Voskuyl en door Herman Kruyder. Jeroen Voskuyl heeft een plaisante atmosfeer; het is natuurlijk geen toeval dat de vogels een belangrijke rol in zijn werk spelen, maar dit is meer een medische dan een schilderkunstige aangelegenheid. Bij Kruyder staan de dromen ongeretoucheerd als dreigende werkelijkheid voor ons.

Zoals ik U reeds zeide, behoort Kruyder tot de meest oorspronkelijke schilders van de laatste tijd, niet alleen in Holland, maar waar ook ter wereld.

Ik zou natuurlijk nog een hele tijd meer of minder diepzinnige beschouwingen kunnen leveren over de verschillende schilders en hun werk, maar ik meen hiermee te mogen volstaan. Ik zou behalve dit zuiver zakelijk woord ook een persoonlijk woord tot U willen richten. Toen het Ministerie van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen mij verzocht deze tentoonstelling naar Curaçao te vergezellen, heb ik eerst geaarzeld. Ik meen ook nu nog dat ik daar reden toe had. Curaçao is bezig zichzelf te worden, is bezig een staatkundige zelfstandigheid te verkrijgen. Ik vroeg mij af: moeten wij niet wachten totdat deze zelfstandigheid verkregen is voordat wij overgaan tot de strijd om een culturele zelfstandigheid? Ik heb deze vraag voor mijzelf ontkennend beantwoord. Een volk bestaat als een geheel, ook zijn functies moeten als een eenheid worden beschouwd. Wie zijn zelfstandigheid in het ene opzicht bevordert, bevordert het ook in alle andere opzichten. Wie zijn culturele zelfstandigheid steunt, steunt ook zijn zelfstandigheid in staatkundig opzicht.

Dit was de gedachte, die mij er toe heeft gebracht aan het verzoek van het Ministerie gevolg te geven. Want een van de middelen tot culturele rijping is de kennismaking met de grote kunstwerken, die waar dan ook ter wereld worden tot stand gebracht. En hiertoe behoren zeker ook de doeken van de Nederlandse schilderkunst.

Ik wil U nog een bekentenis doen: toen ik dit verzoek had aanvaard, had ik aanvankelijk geen tijd om mij met de toekomst op te houden. Mijn tijd werd geheel in beslag genomen door meer of minder tijdrovende pogingen om de hand te leggen op de verschillende sshilderijen uit musea en particuliere collecties. Dit is niet zo gemakkelijk als het lijkt, ik maakte dan ook een dankbaar gebruik van de hulp van de vertegenwoordigers van de Afdeling Beeldende Kunsten van het Ministerie en van de bekwame schilder Jan Tielgers. Maar tenslotte had ik dan de schilderijen in handen. En toen verrees voor mij een buitengewoon onaangenaam schrikbeeld. Stel je voor, zeide ik tot mijzelf, als het Curaçaose museum niet aan de eisen beantwoordt, die een expositie stelt. Tenslotte hangt het slagen van een tentoonstelling voor een niet gering deel af van de plaats waar het zal worden ondergebracht.

De eerste dag na mijn aankomst op Curaçao ben ik dan ook stiekem gaan kijken naar het museum. Ik was onmiddellijk gerust gesteld. Het is niet groot, maar het bezit een qualiteit die belangrijker is dan die van de geweldige afmetingen: het heeft ronduit gesproken iets toverachtigs, niet zozeer door zijn ligging alswel door zijn architectuur en zijn verlichting die beide van onverdacht Curaçaosen huize zijn.

Ik meen dan ook volkomen gerechtigd te zijn U de gelukwensen over te brengen van mijn opdrachtgevers en de kunstenaars, die tot deze expositie hebben bijgedragen. Ik zou mij graag tot ieder van U persoonlijk willen wenden, maar zal mij toch moeten beperken. In de eerste plaats zou ik mij dan ook willen richten tot U, Excellentie, die niet geaarzeld hebt aan de plannen van de initiatiefnemers van het museum uw krachtdadige steun te verlenen. Vervolgens tot U, Heren Statenleden, die hebt beseft, dat de zelfstandigheid van Curaçao op alle gebieden van menselijke werkzaamheid moet worden nagestreefd.

Ik meen ook vooral niet te mogen vergeten de heren van de Regentenraad en de Raad van Advies, die de lasten van deze onderneming op hun schouders hebben getorst. Ik meen dat ik niemand tekort doe door hier bij name te noemen de architect de heer Werner en de directeur dr. Engels. En tenslotte richt ik mijn gelukwensen tot hen, die ik in de laatste plaats noem, omdat zij in mijn hart de eerste plaats innemen: al de mensen van Curaçao, toer hende di Corsow!

Onderwijsvrijheid en financiele Gelijkstelling.

Wij lezen in 'De Maasbode':

Aan de Ronde Tafelconferentie werd een gewichtig onderwerp aangeraakt door de heren De Kort en Joeckes: de heer De Kort deed uitkomen dat niet alleen de vrijheid van onderwijs maar ook de financiële gelijkstelling van het bijzonder met het openbaar onderwijs een aangelegenheid van het rijksstatuut, de rijksgrondwet is.

Mr. Joeckes echter was van mening, dat wel de vrijheid, maar niet de financiële gelijkstelling een onderwerp voor het rijksstatuut was; dit laatste moest volgens hem door elk staatsdeel voor zichzelf worden uitgemaakt.

Wij moeten eerlijk verklaren, dat dit standpunt van den heer Joeckes ons sterk verwonderd heeft. Wij weten natuurlijk heel goed, dat de heer Joeckes, als het aan hem zou liggen, de gelijkstelling overal door zou voeren, maar wij begrijpen niet, dat hij voor de afzonderlijke gebiedsdelen niet hetzelfde wil als hetgeen wij thans in Nederland hebben: Immers ook hier ligt niet alleen de vrijheid van onderwijs maar ook de financiële gelijkstelling voor het lager onderwijs in de grondwet vast.

Dit is ook het enig juiste. Met de vrijheid van onderwijs is de financiële gelijkstelling zo nauw mogelijk verbonden; de vrijheid kan zonder financiële gelijkstelling niet bestaan omdat, zonder deze er geen mogelijkheid bestaat om ten volle van de vrijheid te profiteren. Het is niet zonder reden, dat katholieken en gelovige protestanten met de vrijheid van onderwijs, in 1848 verkregen, in de verste verte niet tevreden waren, maar niet hebben gerust voordat, tegen langdurige en hardnekkige tegenstand in, ook bij de wet-Mackay een zeer magere subsidie werd verkregen, die tenslotte uitgroeide tot de financiële gelijkstelling. Eerst toen achtte men, zeer terecht, de strijd op lager-onderwijsterrein afgelopen en beslist. Hij werd door rechts gewonnen maar, en dit was het mooie van de overwinning, doordat ook links hun goed recht inzag.

De financiële gelijkstelling hangt evenzeer ten nauwste samen met leerplicht. Nolens heeft destijds gestemd tegen leerplicht, juist omdat het bijzonder onderwijs, nog slechts in zijn kinderschoenen stond. Hij stond op het juiste standpunt; eerst sterk verhoogde subsidiëring en geleidelijke financiële gelijkstelling en dan eerst leerplicht; anders zouden ouders verplicht kunnen worden hun kinderen naar school te sturen, waartegen zij principieel bezwaar hadden ofwel zij zouden hun kinderen van onderwijs verstoken moeten laten. Niet iedereen convenieert het zijn kinderen naar een kostschool te sturen.

Dat was zonder enige twijfel het theoretisch juiste standpunt van Nolens en van heel de rechterzijde op Schaepman en Kolkman na, die vóór de wet-Borgesius stemden. Het eigenlijk motief, waarom Schaepman vóór de leerplicht stemde was echter het inzicht, dat hem veel scherper voor de geest stond dan iemand anders, dat leerplicht noodzakelijk moest leiden tot financiële gelijkstelling. Wanneer de staat de ouders verplicht de kinderen naar school te zenden, dan moet ook de staat ten volle gelegenheid geven, scholen op te richten waartegen de ouders geen bezwaar hebben. Borgesius erkende dit eigenlijk al bij de leerplicht-wet door toe te staan, dat leerplicht niet zou gelden, wanneer de ouders binnen een bepaalde afstand geen school konden vinden, waartegen zij geen principieel bezwaar hadden.

Dit juiste standpunt: de nauwe band tussen vrijheid van onderwijs en financiële gelijkstelling, hier in Nederland doorgevoerd ook in de grondwet, moet ook doorgevoerd worden in het rijksstatuut of de rijksgrondwet voor de komende Unie. Onderwijsvrijheid en daarom ook de noodzakelijke consequentie: financiële gelijkstellling, mag niet iets zijn dat aan de willekeur van een of andere toevallige meerder- in een of andere toevallige meerheid in een of ander gebiedsdeel wordt overgelaten. Dat zou op zeker moment de ondergang kunnen worden niet alleen voor het confessioneel onderwijs maar ook voor het neutraal bijzonder onderwijs, zoals b.v. op de Willem de Zwijgerschool [bedoeld wordt de Schroederschool — Red. Amigoe] van de B.P.M. op Curaçao. Wij moeten er nu eenmaal rekening mee houden, dat politiek weinig geschoolde en licht ontvlambare gemoederen op een zeker moment maar al te makkelijk min of meer het slachtoffer kunnen worden van handige politici of demagogen.

Er werd dus op de Ronde-Tafelconferentie een zeer voornaam onderwerp aangeraakt, waarvoor de oplossing vaststaat voor ieder die het juiste inzicht heeft in het verband tussen vrijheid en financiële gelijkstelling; voor ieder ook die de onderwijsstrijd hier in Nederland gevolgd heeft.

Dit geldt te meer voor die gebiedsdelen, waar de Nederlandse wetgever de pacificatie reeds ten volle heeft doorgevoerd, zoals in Curaçao.

Van her en der

REEDS 800 VLUCHTELINGEN.

Ongeveer 800 Duitse uitgeweken arbeiders zijn sinds de communistische staatsgreep in Tsjechoslowakije uit dat land gevlucht. Zij zijn gegaan naar de door Noord Amerika bezette zone van Duitland. Deze toevloed heeft geleid tot gevechten tussen de uitgewekenen en de bannelingen, die ongelukkiger wijze beiden in het zelfde interneringskamp bij Moschendorf zijn ondergebracht. Het ligt in de bedoeling van de Noordamerikaanse militaire regering om de Tsjechoslowaken te verplaatsen naar het kamp van Schwabech nabij Neurenberg.

DE GAULLE'S BEROEP IN GOEDE AARDE.

Het beroep van Generaal Charles de Gaulle op de Verenigde Staten van Noord Amerika om te helpen bij het organiseren van een West Europese Unie teneinde zich vastberaden te verzetten tegen Rusland heeft de aandacht getrokken der Franse politici en nieuwsbladen.

Gisteren heeft de Gaulle verklaard, dat hij bereid is de macht over te nemen, zodra men een beroep op hem zou doen. Ook zeide hij dat de Noordamerikaanse hulpverlening aan Europa zich ook moest uitstrekken tot de verdediging.

De afgevaardigden van de Nationale Vergadering hebben zich in groepen verzameld om over de rede van de Gaulle te discuseren.

De **„Paris Presse"**, een ondersteuner van de Gaulle, schreef dat de verwikkelingen die generaal gedwongen hadden om niet langer te wachten.

Het communistisch blad **„Ce Soir"** schreef als volgt:

De Gaulle heeft de oorlog verklaard aan de Republiek. Zowel de Gaulle als de regering van premier Robert Schuman spreken dezelfde taal en zij hebben een verscherpte anti-communistische houding aangenomen. Tevens zijn zij volkomen onderworpen aan de buitenlandse politiek der Verenigde Staten van Noord-Amerika".

De **„Intransigeant"**, een onafhankelijk rechtsgezind nieuwsblad schreef:

„De Unie waarvoor de Gaulle pleit is tegen de communisten en het ligt voor de hand dat slechts de communisten van deze Unie werden uitgesloten.

Het blad schreef voorts nog: „Nog nooit is de generaal zo categorisch geweest in zijn verzoek om macht".

De **„France Soir"** een onafhankelijk centraal nieuwsblad gaf de volgende commentaar:

„Generaal de Gaulle vraagt om macht. Het schijnt dat hij afgezien heeft van zijn eis om het parlement te ontbinden, een van zijn vroegere voorwaarden om de macht over te nemen. Een herziening van de grondwet schijnt niet zo dringend meer te zijn in zijn ogen".

STEUN VOOR WESTEUROPESE UNIE.

In de Amerikaanse pers wordt in de commentaren op het Westeuropees bondgenootschap voorgesteld, dat de Verenigde Staten van Noord-Amerika de Westeuropese Unie met hun macht zullen steunen. Het „Walstreet Journal" schrijft, dat de eenheid van West-Europa zowel voor Noord-Amerika als voor ieder ander land van het allergrootste belang is. De „New York Times" schrijft, dat, terwijl de Verenigde Staten van Noord-Amerika voor de Europese Unie zijn, zij nog steeds niet hebben besloten een militair bondgenootschap aan te gaan. Zonder een macht van Amerika achter zich, vervolgde het blad, kan geen enkele mogendheid noch een verbond van mogendheden in Europa zich handhaven tegenover Rusland.

Noord-Amerika heeft reeds het voorstel gedaan tot een viermogendheden-verdrag tegen Duitsland, doch dit voorstel werd door Rusland verworpen. Er bestaat geen reden waarom dit voorstel niet kan worden gewijzigd en aangepast aan de nieuwe omstandigheden, aldus de „New York Times".

TSJECHISCH GEZANT AFGETREDEN.

De Tsjechische gezant in Nederland, Generaal Serge Ingr, is op 4 Maart afgetreden. De Tsjechoslowaakse ambassadeurs in Ottawa en Washington zijn eveneens afgetreden als protest tegen de jongste verwikkelingen in Tsjechoslowakije. Naar in Washington wordt vermeld zullen vele leidende functionarissen van de Tsjechoslowaakse ambassade aldaar het voorbeeld van de ambassadeur volgen.

BENES ZIEK.

President Eduard Benes van Tsjechoslowakije is ziek, aldus een officieel bericht uit Praag. Zijn terugkeer naar Praag van zijn buitenverblijf wordt daardoor vertraagd.

OVERZICHT NATIONALISATIE-PROGRAMMA.

De economische adviseur van de Tsjechoslowaakse premier Klement Gottwald heeft een overzicht gegeven van het nieuwe nationalisatie-programma. Hierbij toonde hij aan dat minder dan acht procent van de productie in handen van particulieren was gebleven.

De groothandel en de buitenlandse handel zijn in het geheel niet meer in particuliere handen. De buitenlandse handel staat onder controle van meer dan 20 nationale organisaties voor iedere categorie goederen apart. De internationale transportondernemingen zullen genationaliseerd worden. Slechts kleine particuliere firma's blijven bestaan.

HONGARIJE VERSTERKT GRENSBEWAKING.

Te Boedapest wordt vernomen, dat de Hongaarse autoriteiten Woensdag maatregelen getroffen hebben om de grensbewaking tussen Hongarije en Tsjechoslowakije te versterken. Dit geschiedt tegen het illegaal binnenkomen van vluchtelingen uit Tsjechoslowakije. Tot nu toe zijn er reeds driehonderd arrestaties

DE DUITSE LANDRAAD

Het bestaan van de nieuwe Landraad in West Duitsland heeft de geallieerde autoriteiten doen schrikken.

Dit is geschied tijdens geheime zittingen.

De autoriteiten, die belast zijn met het onderrichten der Duitsers wat democratie is, hebben verklaard, dat zij onderzoeken zullen, waarom de pers en het publiek hiervan niet op de hoogte zijn gesteld. De Britse autoriteiten die de controle uitoefenen zeide, dat de Duitsers op zijn minst een communique moeten uitgeven over gevoerde besprekingen.

De nieuwe Senaat, welke de naam van Landraad draagt, bestaat uit zestien vertegenwoordigers van de staten die behoren tot de door Noordamerika en Engeland bezette gebieden van Duitsland. Het is het hogerhuis van de economische raad voor de gezamenlijke bezette gebieden van Duitsland. Een zegsman van de delegatie van Schleeswich Holstein zeide, dat de Landraad haar goedkeuring gehecht heeft aan de verkiezing van het lagerhuis, welke Dr. Hermann Puender gekozen heeft als minister-president voor West Duitsland.

KONING GEORGE ZAL BEZOEKEN.

Uit Londen wordt bericht, dat het Britse Hof medegedeeld heeft, dat Koning George in begin 1949 een bezoek zal brengen aan Australië en Nieuw Zeeland.

Koningin Elisabeth en prinses Margaret zullen mede gaan.

ROND DE VERKIEZINGEN IN ITALIE.

De verkiezingen, die op 18 April as. in Italië gehouden worden, aldus John P. Mac Knight uit Rome, zullen wel de meest betekenisvolle politieke gebeurtenis van de komende twee maanden zijn. Gisteren was het de laatste dag, waarop de politieke partijen hun candidaatlijsten konden inleveren.

De verkiezingen gaan nl. voor het eerste Republikeins parlement.

De opstelling van dit parlement kan beslissen of Italië in handen der communisten zal vallen of niet. Ergens in Europa moet er toch een scheidingslijn komen in het communistisch kamp. Indien de communisten over die lijn heen stappen zou het een achteruitgang kunnen betekenen. Tsjechoslowakije heeft reeds bewezen geen scheidingslijn te vormen, terwijl het schijnt dat Finland het ook niet zal zijn. Het is te hopen, dat Italië het kan worden.

Het is duidelijk, dat een communistische overwinning bij het verkiezen van 574 afgevaardigden en ongeveer 400 Senatoren de Westerse mogendheden ongetwijfeld een zeer grote slag zal toebrengen. Een niet-doorslaande verkiezing, indien het de weg baant voor gebeurtenissen van dien aard gelijk die welke in Tsjechoslowakije zijn voorgevallen, zou een groot gevaar betekenen voor de vrede.

Niet minder dan 12 partijen en coalities hebben hun candidatenlijsten reeds ingestuurd en het is te verwachten, dat nog verschillende anderen zulks zullen doen voor de limiettijd om is. De twee voornaamste partijen zijn wel de Christelijke Democraten en het populaire front. De Christelijke Democraten zijn de partij van premier Alcide de Gasperi. Deze partij is de grootste enkelvoudige partij in Italië. Het populaire front is de machtige partij der communisten, die de grote oppositie tegen de Christelijke democraten leiden.

Negen en negentig partijen hebben zich laten registreren. Doch des al niet te min wordt de grote strijd gevoerd tussen de Christelijke Democraten en het populaire front. Beide partijen hopen echter op een overwinning. Wel ingelichte waarnemers voorspellen dat zowel de Christelijke democraten als het populaire front beiden 40% der stemmen zullen behalen. Indien dit het geval is, dan wordt De Gasperi in staat gesteld een regering tot stand te brengen, gelijk die welke hij gedurende zes maanden lang geleid had.

De communisten hebben zich tot nu toe echter goed gehouden aan de overeenkomst van „geen politieke gewelddadigheid", welke enige weken geleden getekend werd. Echter trachtten de communisten niet te bergen, dat zij over een goed georganiseerde ondergrondse beweging beschikken. Ook is het niet onbekend dat zij verborgen wapendepots hebben en over een „schaduw regering". beschikking, welke in staat is onmiddellijk de macht in handen te nemen.

De grootste vraag is wel, wat zal de communistische politiek zijn, welke zij gaan volgen indien zij de verkiezingen niet winnen?

De voornaamste feiten bij de verkiezingscampagne zijn wel de volgende:

Allereerst Tsjechoslowakije. De gebeurtenissen die te Praag hebben plaats gevonden hebben gememoreerd. De Gasperi en andere woordvoerders waarschuwden dat deze gebeurtenissen ook in Italië zouden kunnen plaats vinden. De communisten antwoordden hierop dat „dit moest geschieden." Ten tweede de Kerk.

De linksen zijn woest op de Kardinalen en Bisschippen daar deze aan de katholieke gelovigen hebben medegedeeld, dat het hun plicht is tegen de partijcandidaten der communisten te stemmen, die de kerk niet eerbiedigen. Ten derde het Noordamerikaans hulpprogramma voor Europa en het herstelplan. Over de twee laatste gevallen zijn de communisten de laatste dagen gaan zwijgen.

Verkenningstocht door het Koninkrijk

Dwaas, ongeduldig en onberaden haast

Verstoring van natuurlijke ontwikkeling

door

PIET BAKKER.

Ik ben er mij ten volle van bewust, dat een verblijf van zeven weken in een groot en gedifferentieerd gebied als de West niet meer kan opleveren dan een benadering van de werkelijkheid. Aan het slot van mijn relaas past mij de eerlijke erkenning, dat ik er thans net genoeg van weet om mijn tekort aan kennis klaar in te zien. Gaarne maak ik hier gewag van mijn jaloerse bewondering voor de universele genieën, welke de West dóór hebben en de Oost in hun zak, zonder ooit buiten de gematigde luchtstreken te zijn geweest. Ons parlement is er tegenwoordig vol van. Ik zou nooit Kamerlid kunnen worden. Daar ben ik te journalistiek-oppervlakkig voor. Tevens zou ik gehinderd worden door de ondeugd om een kat een kat te noemen, onverschillig in welke politieke maannacht het beest zich vertoont.

Als ik nu in dit laatste stuk enige opmerkingen maak, welke de staatkunde beroeren, dan behoeft u daaraan niet meer betekenis te hechten dan aan het oordeel van iemand, die als een blank blad papier naar de West is gegaan, zonder voor-ingenomenheid, zonder de neiging om de verschijnselen te mismormen naar het schema van zijn reeds kant en klaar gevestigde mening. Journalisme, pur et simple — méér wil het niet zijn.

En dan constateer ik de schadelijke behoefte om de verhoudingen, gelijk zij zich helaas in Indonesië hebben ontwikkeld, zonder meer te transformeren op de West. Men verliest enige kleinigheden uit het oog, bijvoorbeeld, dat de West in wezen geen autochthone bevolking bevolking kent. Wie is er inheems? Wij niet en niet zo min de Africo-Amerikanen, wier waarlijk niet zo verre voorouders er als slaven heengevoerd werden.

Zeer onlangs.

Dit betekent natuurlijk niet, dat de bewoners van de Antillen en Suriname hiermede het recht op zelfbestuur verbeurd hebben. Het dient evenwel te worden opgemerkt, dat, althans wat de Curaçao-ers betreft, die wil tot autonomie pas zeer onlangs tot uiting is gekomen. Zelfs degenen, die het vurigst op de „Macamba" afgaven, verbonden hier tot voor kort nooit de conclusie aan, dat de banden met Nederland los, of zelfs losser, gemaakt dienden te worden. Toen de Koningin de bekende 7 December-redevoering hield, heeft menigeen — vooral op de Antillen — daar met enige bevreemding kennis van genomen. Ik bedoel hiermee niet eens de massa, die er nog niet warm voor loopt, maar de leidende figuren.

Doch na het gebeurde in Java zijn een paar lieden in vuur en vlam geraakt. Merkwaardig genoeg niet eens de kleurlingen, doch in het bijzonder enige afstammelingen van Nederlanders. Plotseling hebben zij bemerkt, dat zij mensonwaardig werden behandeld, zevende rangs-burgers zijn en iedere verbinding met Holland — waar zij veelal gevormd zijn! — hebben verloren. Hun gaat de bedoeling van de Ronde Tafel-conferentie lang niet ver genoeg. Een vooraanstaand man van de Democratische Partij zei mij ronduit, dat de conferentie zijn vertrouwen niet had, daar zij kennelijk was bedoeld om de autonomisten in te kapselen. De hele boel kon niet grondig genoeg worden gesaboteerd.

In dit licht moet men de houding van een deel der Curaçaose delegatie beoordelen, met name de afgevaardigden der Democratische Partij. De heren begonnen met al prettig gepiqueerd te zijn vóór zij in Holland aankwamen. De regering had hun reis niet met voldoende égards georganiseerd. „Lange tenen", net als een camera-statief. Men kan zulke tenen op ieder gewenst moment onder een ander z'n voet steken en dan hard roepen: „Au! Je trapt me opzettelijk!"

Duidelijke sabotage was het om het bijwonen van de conferentie afhankelijk te stellen van de ogenblikkelijke inwilliging van datgene, ... waar men over zou confereren. Toen aan deze eis — allicht! — niet werd voldaan, en binnenskamerse besprekingen natuurlijk niet konden bereiken, dat de heren zich losmaakten van de bindende opdracht, welke zij hadden meegekregen, hebben de Curaçao-ers zich aan de bespreking onttrokken.

Tevoren had een ander typerend incident plaats gevonden. Toen dr. Da Costa Gomez het woord wilde voeren, verlieten een paar afgevaardigden van de Democratische (!) Partij het vertrek. Zij zullen hier wel gewichtige politieke beweegredenen voor aanvoeren.

Als Alkmaar.

Van dit kaliber is een gedeelte der H.H. politici, met wie de gewichtige materie van de regeling ener moderner verhouding tussen het moederland en de voormalige Westindische koloniën moet worden behandeld. Afgezien van hun klaarblijkelijke kwade trouw, ontbreekt het hun ook veelal aan het intellectuele vermogen om de vraagstukken te kunnen beoordelen. Hoe zou het ook anders kunnen! Zou men van een stad als Alkmaar mogen verlangen, dat zij voldoende bekwame deskundigen opleverde om deze moeilijke en gecompliceerde stof te beheersen? Welnu — de Antillen tellen niet meer bewoners dan Alkmaar, dat dan nog het voordeel heeft, dichter bij een universiteitsstad te liggen dan Willemstad en Philipsburg. De meeste afgevaardigden der eilanden zouden wellicht een behoorlijk wethouder van een goed boerendorp kunnen zijn, doch missen ten enenmale de kennis, ervaring en geestelijke bagage om hun verantwoordelijke taak te kunnen volbrengen.

Ik kan mij niet onttrekken aan het gevoel, dat er een lief brokje chantage - politiek bedreven wordt. Men speculeert eenvoudig op de conferentie van Bogotá, die de ganse Amerikaanse hemisfeer wil zuiveren van de resten van het kolonialisme. Een loffelijk streven, echter vertroebeld door vulgair imperialisme van enige Zuidamerikaanse staten, die de bedenkelijkste verbindingen onderhouden met sommigen der thans zo hoog van de toren blazende anti-Macamba's.

Het zij echter met de meeste precisheid vastgesteld, dat geen zinnig mens in Nederland een openlijke of verkapte kolonialisme wenst. Wanneer dergelijke kwaadwillige Curaçao-ers dit sprookje onder hun Zuidamerikaanse vrienden verbreiden, dan noemen we dat bij ons thuis een platte leugen. Aan hetzelfde adres kent men ook een duidelijk samenspannen tegen het land, waartoe zij behoren. Wij noemen het „landverraders". En het maakt dan geen verschil, of zulke lieden handelen uit een verwrongen idealisme, dan wel of zij — of hun partij — andere beweegredenen hebben.

De houding der Democratische Partij demonstreert met pijnlijke duidelijkheid, dat de politieke scholing en het politieke fatsoen van enige Curaçao-se „staatslieden" nog niet genoegzaam zijn gevorderd om hun de verantwoordelijkheid van het zelfbestuur met gerustheid te kunnen overlaten. Deze heren brengen een op zichzelf goede zaak deerlijk in discrediet. Dit is dubbel jammer voor hen, wier oprecht streven het is om in goede verstandhouding met Nederland een volwaardig lid der toekomstige Unie te worden.

De on-willigen weten zeer wel, dat het Nederland diepe ernst is met de Ronde Tafel-conferentie. Erkenning van die ernst om het kolonialisme af te schaffen, zou echter niet stroken met hun kleine politieke belangetjes op het eiland zelf. In wezen heeft de Democratische Partij in Den Haag niet anders gedaan dan zich een gunstige situatie te scheppen, waarin straks de grofste demagogie zal opschieten.

De houding der Surinaamse delegatie steekt gunstig af bij die der weglopers. Hun land heeft heel wat meer reden om zich gebelgd te voelen dan het door Nederlands initiatief tot grote welvaart gekomen Curaçao. De kansen voor een geslaagd zelfbestuur acht ik voor Suriname groter dan voor de Antillen. De gedachte leeft sterker in de bevolking, al moet men ook dit niet overdrijven. Het intellectuele peil der Nederlands sprekende Surinamers ligt hoger dan dat der Curaçao-ers, die door hun Papiamento van het cultuurleven afgesneden zijn. [Deze bewering willen wij in geen geval tot de onze maken. — Red. Amigoe.]

Ik zie de economische toekomst van hun land optimistischer in dan die der Antillen, waar alle eieren in één mandje liggen. Bij de regeling van staatskundige verhoudingen dient men met lange tijdperken te rekenen. Welnu — wie heeft de zekerheid, dat er over dertig, tachtig, honderd jaar nog petroleum op Curaçao geraffineerd zal worden? De grond van Suriname zal dan echter nog vruchtbaar zijn, en wij mogen toch wel aannemen, dat er tegen die tijd een verstandiger gebruik zal worden gemaakt van die bodemrijkdom.

Nederland heeft aan het verwaarloosde Suriname oneindig veel meer goed te maken dan aan de Antillen. Wanneer de bevolking zich nog steeds met ons verbonden voelt, dan danken wij dit aan de verstandige zorg, welke zij aan dit gebiedsdeel hebben besteed. Het heeft mij wel zeer verdroten, toen ik een week na de mislukte samenzwering de reactie der bevolking peilende, vrij algemeen hoorde: „Jammer, dat het niet gelukt is, al was 't maar voor één weekje geweest!"

Ook in Suriname wordt vaak politiek bedreven, waaraan de demagogie een onwelriekend geurtje verleent. Wanneer men een stenografisch verslag van een Statenvergadering onder ogen zou krijgen, dan zouden deze Nederlandse ogen verrassend groot worden. Enige zelfkennis moge evenwel onze boze verwondering temperen.

Zonder wantrouwen.

Ik hoop van harte, dat de Ronde Tafelconferentie, althans wat Suriname betreft, tot redelijke resultaten zal komen. De kans daartoe lijkt mij lang niet uitgesloten.

Doch dan diene men zijn pathologisch wantrouwen te verliezen en tot de erkenning te komen, dat Nederland — hoewel te laat — van goede wille en oprechte bedoeling is.

Men bedenke bovendien, dat er weer een tijd kan komen, dat Curaçao ten zeerste gebaat kan zijn bij een broederlijke verhouding tot Nederland. Zoals het dit was in de jaren, toen op de Isla géén welvaartwekkende olieraffinaderij stond, doch een schuurtje, waarin de schietschijven van het fort Nassau werden bewaard.

(Uit 'Elseviers' Weekblad).

CURAÇAO

VOOR HET CURAÇAOS MUSEUM.

De regentenraad van het Curaçaos Museum verzoekt al degenen, die foto's gemaakt hebben of zullen maken van het Curaçaos Museum, een exemplaar af te willen staan voor het museum. Toezending kan geschieden aan de voorzitter van de regentenraad Dr. Ch. Engels, Molenplein.

VOLKSCOMITE KEURT AF.

Op 5 Maart werd in een vergadering van alle leiders van het Volkscomité besloten onderstaand telegram te verzenden aan Hare Majesteit Koningin der Nederlanden.

Den Haag Nederland.

Uit en door Curaçaose bevolking gevormde Volkscomité [illegible] ken[illegible] nen dat zij de door de Democratische Partij verzonden telegrammen aan organisatie verenigde naties en panamerikaanse unie diep betreurt en streng afkeurt stop uit andermaal onwrikbaar vertrouwen in eerlijke zeer spoedige vervulling beloften uitgesproken uwer majesteits rede 6 December 1942 stop

Volkscomité onderschrift hetgeen Dr. M. F. Da Costa Gomez vertegenwoordiger Curaçao in Nederland tegen gedragslijn Democratische partij naar voren bracht.

Volkscomité (Curaçao)

VOOR DE GEBREKKIGE KINDEREN.

Het bestuur van de Stichting voor Gebrekkige Kinderen schrijft ons:

Gisteravond was een grote menigte bij het Roxy-theater samengestroomd om de opvoering van „Assepoester" ten bate van het Gebrekkige Kind bij te wonen. Zowel wat de opvoering zelf als de opkomst van het publiek betreft, is deze avond een groot succes geworden.

Namens het Bestuur van de Stichting voor Lichaamsgebrekkige Kinderen richtte de Voorzitter Mr. F. R. Povel het woord tot allen, die aan deze uitvoering hadden medegewerkt. In het bijzonder werd het woord gericht tot de Hoofden van de Hendrik- en Wilhelminaschool, tot de Heer R. Gehrels, die de algemene leiding had, terwijl aan Mej. Heidenreich, die de administratie, het financiële gedeelte in het bijzonder, verzorgd had, bloemen werden aangeboden. De Heer Gehrels voerde daarna het woord en wees erop, dat deze avond de gezonde kinderen de gebrekkige hadden geholpen. Deze gezonde jongelui, die er op vaardige wijze zowel het Menuet als de Wals uitvoerden, stelden zodoende hun gezonde ledematen in dienst van de minder bedeelden. Iedereen die in een vereniging zit, weet wat een moeite en volharding het kost om toch door te zetten. Vooral hier, waar jeugdige personen, die toch zo gemakkelijk afgeleid worden, ondanks schitterende costuums en het licht van de schijnwerpers, zoiets kunnen praesteren, is een woord van lof aan de leiding op zijn plaats.

Het voorbeeld dat deze avond is gegeven: ongevraagd, spontaan in de bres te springen voor minder bedeelde medemensen moge een leidraad zijn voor de opgroeiende jeugd van Curaçao.

GOUVERNEMENT EN MUSEUM.

Ter gelegenheid van de opening van het Curaçaos Museum schonk het gouvernement van Curaçao aan het museum het basrelief „Vissers van Boca San Michiel" van de beeldhouwster Gabriëlle de Saint Denis, die reeds geruime tijd op Curaçao werkzaam is en onlangs exposeerde in het cultuurcentrum.

OFFICIëLE BEKENDMAKING.

..Eervol ontslag aan: S. M. Martnus, vuurtorenwachter ter Lage Westkust op Bonaire; P. H. van Leeuwen, Gezaghebber der Bovenwindse Eilanden, ingang 9 April 1948, op zijn verzoek onder dankbetuiging voor de aan de Lande bewezen diensten gedurende meer dan 30 jaren.

Benoeming: J. Aaldriks tijdelijk loods, alhier; Mevr. A. J. van der Molen—Huisman tot tijdelijk onderwijzeres 3e klasse bij het Openbaar Onderwijs op Curaçao, en werkzaam gesteld aan de Openbare Wilhelminaschool; Mej. V. L. Veges tot tijdelijk schrijver A werkzaam gesteld ten kantore van de Landsradio- en Telefoondienst, alhier; J. Slieker en W. J. Dinnissen tot tijdelijk agent der Burgerpolitie 1e klasse.

Overplaatsing: V. A. C. Labega tijdelijk onderwijzer 4e klasse aan de Openbare Julianaschool voor Mulo te Oranjestad op Aruba naar de Openbare School voor G.L.O.B. te St. Eustatius; E. J. Rosario, kommies der belastingen 2e klasse op Bonaire naar Curaçao.

De Gouvernements-Secretaris,
F. J. J. Corver.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Hello Beautiful" 7 uur; „Return of Chandu" 9 uur.

CINELANDIA: „The master race" 8 uur.

ROXY: „Girl rush" 7 en 9 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van de wijkverpleging wordt tot en met 14 Maart as. waargenomen door Zuster Poels, Leonard B Smithplein 36, telefoon 2372.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 14 Maart as. worden waargenomen door Botica Popular (Punda) Madurostraat op de hoek, telefoon 1269 en door Botica Emma (Otrabanda) Bredestraat 159, telefoon 1636.

CUROM:

Dinsdag: 6.30 Kinderuitzending o.l.v. Mej. D. Ensing; 6.50 Dinermuziek; 7.20 Uitzending in het Papiament; 7.35 Opera-concert muziek van Verdi; 8 Nieuwsbulletin; 8.15 Gevarieerde operette muziek; 8.30 Sportcauserie door de Heer J. Vos; 8.45 Recital door de Heer P. de Visser, Mevr. Noorduyn—Keith. Reverie van U. Driebergen; 9.30 De wereld schrijft......; 9.35 Metropool-programma; 9.55 Voornaamste nieuws.

Woensdag: 12 Opening; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuwsbulletin; 12.45 Benny Goodman.

WACHTDIENSTEN. C.P.I.M.

Dinsdag.

Telegram Afdeling: tel. 307. na 23 uur M. v.d. Water, tel. 553.

Personeel Afdeling: L. A. Lemmens, Bernhardlaan 2, tel. 272.

Materialen Afdeling: M. K. A. van Kicken, Julianadorp 35 (oud) tel. 720.

C.S.M.

Rederij: H. Poot, tel. 570.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur Office, tel. 458—551; 23 — 8 uur J. H. Allebé, tel. 288.

Dok Afdeling: J. Grasman, tel. 228.

Bioscoopprogramma: Theater Asiento: Dinsdag 9 Maart 1948: „Welcome stranger". Toegang ook voor kinderen 12 jaar, mits onder geleide.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Bridge: Uitslag van de op Dinsdag 2 Maart gehouden bridge-drive: Mevr. Brepols — Hr. Reyndorp 1e prijs; Mevr. Proosdij — Hr. Van Leeuwen Slemprijs; Dames Bergeijk — Visser Boobyprijs.

Een genoeglijke avond, waarbij we allemaal met een vreemde partner hebben gespeeld en eens nader kennis hebben kunnen maken met de spelwijze van onze opponenten. Voor Dinsdag 9 Maart as. schrijven wij een wedstrijd uit, waarbij een ieder met zijn eigen partner speelt. Voor de afwisseling spelen we dan eens niet op rubber doch op manch.

U weet wel, de ronde niemand kwetsbaar, 2e ronde N.Z. kwetsbaar enz. enz. De spelregels liggen op tafel gereed, zodat zelfs de beginneling in bridgen er geen moeilijkheden mede heeft. Wij verwachten voor deze avond een zeer grote opkomst en stellen ons voor de volgende prijzen beschikbaar te stellen. Een prijs voor het hoogste aantal punten. Een prijs voor het daarop volgende aantal punten. Een prijs voor het daarop volgende aantal punten. Een slemprijs. Een prijs voor het hoogste aantal punten in de derde ronde. Opgave tot deelneming op de avond van de wedstrijd, welke om precies 8 uur aanvangt in de grote zaal van de Societeit. Inleggeld f1.— per persoon. Introductie zoals gewoonlijk toegestaan. Wij hopen op deze avond een groot aantal nieuwe gezichten te zien.

Nieuws van Overal

DE BEZORGDHEID ONDER DE FINNEN.

De meeste Finnen zijn de mening toegedaan, dat hun kinderen naar het buitenland gestuurd kunnen worden om te vechten, indien Finland het voorgesteld militair verdrag met de Sovjet Unie zou tekenen. Dit geloof wordt op alle mogelijke wijze door de communisten bestreden en tegengegaan.

Er zijn ondertussen nog geen officiële mededelingen, welke zouden kunnen aanduiden op een eventuele officiële herverlating van de discussies met Rusland.

Het Fins communistisch nieuwsblad 'Vapaa Sana' schreef in een hoofdartikel, dat het vredesverdrag reeds een waarborg is, dat er geen sprake is van het zenden van Finse kinderen naar het buitenland, bv. naar Mandsjoerije om te vechten.

Het blad voegde eraan toe, dat het vredesverdrag nauwkeurig definieert waar de verdedigingstroepen van Finland opereren kunnen. Het nieuwsblad viel het parlement aan, daar de meerderheid van dit lichaam president Juho Paasikiv tegen deze militaire overeenkomst geadviseerd had. Het blad schreef: „Indien er niet voldoende plichtsbesef bestaat onder de parlementsleden dan voldoet het parlement niet aan de behoeften en eisen van het Finse volk".

NIEUW CABINET IN GUATEMALA.

In overeenstemming met de gewoonte zijn de ministers in Guatemala afgetreden, waardoor de president in de gelegenheid wordt gesteld een nieuw cabinet te kiezen voor het komend regeringsjaar, dat op 15 Maart begint. Officieel werdt bekend gemaakt, dat de ministers van Buitenlandse Zaken, Verdediging, Economie en Arbeid en Financie op hun post zullen blijven. Nieuwbenoemd zijn: Ministerie van Landbouw onder Conrado Tercero, het Ministerie van Opvoeding onder Raul Osegueda, het Ministerie van Verkeer onder Aldana Sandoval, het Ministerie van Gezondheid onder Francisco Carrillo Magana.

ANTI-COMMUNISTISCHE NEIGINGEN IN DENEMARKEN.

Uit Kopenhagen wordt gemeld, dat vele Denen bedankt hebben als lid van de Sovjet-Deense sociëteit, die na Wereldoorlog II gesticht werd ter verbetering der relaties tussen beide landen.

Helge Rungwald, een theaterdirecteur en een ander lid, dat zijn ontslag nam, hebben verklaard: „De gebeurtenissen in Tsjechoslowakije en Finland maken het voor ons onmogelijk om langer lid te blijven van deze organisatie."

De Deense partijleiders alsmede de leden van het cabinet en vakbonden zowel als de presidenten van het Deens Congres hebben gedurende dit weekeinde het communisme danig aangevallen in hun redevoeringen.

Premier Hans Hedtoft deed een beroep op de Deense arbeiders om de communisten te isoleren. Hij zeide: „De democratie betekent niets anders voor de communisten dan een middel om aan de macht te komen."

REEDS HALVERWEGE IN BRUSSEL.

De vier grootste koloniale mogendheden van de wereld zijn tezamen met Luxemburg reeds halverwege met een overeenkomst, waardoor zij zich verbinden tot een militaire en economische kern van de zestien landen, die deelnemen aan het Marshall plan.

Men weet te melden, dat de Ministers van Buitenlandse Zaken van Engeland, Frankrijk, België, Nederland en Luxemburg vermoedelijk zeer binnenkort naar Brussel zullen komen om hun handtekening te plaatsen onder dit verdrag. Zulks zal waarschijnlijk geschieden voordat de zestien landen die betrokken zijn bij het Marshall plan de volgende week in vergadering bijeen komen.

Pierre Elvinger, een regerings raadsheer van Luxemburg, zeide: Toen wij de Benelux overeenkomst (dit geschiedde verleden jaar tussen Nederland, België en Luxemburg) tekenden hadden wij niet kunnen voorzien dat de zaken zo vergaande waren en dat zij zich zo snel zouden kunnen ontwikkelen."

De vergadering van vandaag handelt over de economische kwesties. Eerst werd gemeld dat de conferentie deze kwesties niet zou aanroeren. De Britse persattache, die tevens zegsman van de conferentie is, zeide dat deze kwesties bij den beginne van de vergadering verleden week ter zijde werden gelegd.

Stephen Lockhart zeide voorts nog dat over het algemeen wordt aangenomen dat deze kwesties door de Benelux landen op de voorgrond zijn gebracht als een onderdeel van de politieke en militaire Westeuropese Unie, gelijk dat door Bevin werd voorgesteld. De conferentie heeft een dusdanige phase bereikt dat de mogelijkheid bestaat om een comite te kiezen, dat belast zal worden met het ontwerpen der wetten en regelingen.

De bijeengekomen delegaties hebben reeds besloten, dat dit nieuw verdrag, welke een dozijn kleinere overeenkomsten overbodig maakt, principieel gebaseerd zal zijn, waardoor dus een eventuele totalitaire structuur wordt uitgeschakeld. Ook de kwestie aangaande de kolonies komt aan de orde. De vaste economische bronnen der kolonies en de ondersteuning van hun bevolking staan op de agenda.

BRITS PROTEST INGEDIEND.

De Britse admiraliteit berichtte, dat Britse oorlogsschepen gisteren de Melchior archipel hebben bereikt aan de Westkust van Grahamland. Deze oorlogsschepen hebben een Britse protestnota afgeleverd aan de Argentijnse autoriteiten aldaar. Dit protest van Engeland is het laatste in de reeks welke aan deze Argentijnse buitenpost op de Falkland-eilanden zijn gezonden. Zoals reeds bekend maken zowel Engeland als Argentinië aanspraak op deze grondgebieden.

De verklaring van de admiraliteit luidt als volgt:

„H.M. Nigeria en Snipe blijven voortgaan met het afleggen van bezoeken aan de Britse bases op de Falkland-eilanden. Bij helder daglicht zijn zij bij de Melchior-Archipel aan de Westkust van Grahamland aangekomen.

Melchior ligt op 64 graden en 18 minuten Zuiderbreedte en is waarschijnlijk het meest Zuidelijke punt, dat ooit door een Britse kruiser is bezocht. Het ligt ongeveer 800 mijl ten Zuiden van Kaap Hornand.

H.M. Snipe bereikte de Argentijnse basis te Melchior en ankerde voor de haven wijl de Nigeria doorvoer. Er werden protesten aangeboden aan de commandant van de basis en aan de bevelvoerder van twee hulpschepen, die in de haven voor anker lagen.

NIEUW HOOFD VAN WEST-JAVA.

Raden Ario Adipati Wiranata Koesoemah is met 54 tegen 46 stemmen gekozen tot hoofd van de staat West-Java. De tegencandidaat was de huidige regeringscommissaris voor bestuursaangelegenheden voor West-Java, Hilman Djajadiningrat. Voor de verkiezing moest driemaal worden gestemd. Alle honderd afgevaardigden waren aanwezig en er heerste grote spanning.

Het nieuwe staatshoofd is zestig jaar en werd te Bandoeng geboren. Hij was lange tijd regent van Bandoeng en lid van de Volksraad. Gedurende de Japanse bezetting was hij directeur van het binnenlands bestuur en daarna voorzitter van de hoge Adviesraad van Soekarno. Direct na de proclamatie van de republiek werd hij Minister van Binnenlandse Zaken in het eerste kabinet van Soekarno.

MISBRUIK VAN VERTROUWEN.

De voormalige Russisch-Orthodoxe aartsbisschop Nikolai Antomonof, die in 1945 tot het Katholicisme is overgegaan, is voor een Amerikaanse rechtbank in München gedaagd onder de beschuldiging van misbruik van vertrouwen en van spionnage. Reeds in 1945 heeft het Vaticaan een onderzoek ingesteld naar de activiteit van deze prelaat. Mgr. Münch, de Apostolisch Visitator van Duitsland heeft mgr. Antomonof verzocht iedere werkzaamheid te staken en zich in een klooster terug te trekken. Mgr. Antomonof heeft hieraan geen gevolg gegeven. De Amerikaanse militaire politie heeft mgr. Antomonof thans gearresteerd, omdat hij lijsten en dossiers over ontheemden heeft opgesteld en naar Moskou heeft gestuurd. In onverbloemd Nederlands betekent dit, dat Mgr. Antomonof een agent is van de Russische geheime politie.

Wereldnieuws

TANGER EN ITALIE.

Engeland en Frankrijk nodigden Italië uit deel te nemen aan het bestuur van de internationale zone van Tanger. De uitnodiging werd overhandigd aan Carlo Sforza, de Italiaanse minister van Buitenlandse Zaken door de Britse en Franse diplomatieke vertegenwoordigers. Tanger werd voor het eerst onder internationaal toezicht geplaatst in 1911 door Engeland, Frankrijk en Spanje. Italië stemde toe om het bestuur te delen in 1928 en trok zich terug tijdens de oorlog.

ONRUST IN CHILI.

De regering van Chili verklaarde het gebied van Ovalle in het Noorden van Chili tot een zone naar het noodrecht geldt. Zij arresteerde 20 personen nadat de communistische burgemeester van Ovalle geweigerd had president Gonzalez Videla officieel te begroeten, toen hij Zondag de stad bezocht. De verklaring plaatst de zone onder het bestuur van het leger en zeide, dat dit het gevolg was van de openlijke opstandige communistische activiteiten. Ovalle is een departement van de provicie Coquimbo. Gonzalez bezocht officieel zijn geboortestad La Serena, de hoofdstad van de provincie Coquimbo. Zondag ging hij naar het nabijgelegen Ovalle, waar hij geen officiële receptie in het stadhuis kreeg. In een rede, die Gonzalez hield van het balkon af van een hotel in Ovalle zeide hij: ik ben gereed burgemeester Hector Torres te bestrijden, die het gewaagd heeft mijn daden en mijn gezag te miskennen.

Zaterdag maakte Gonzalez in La Serena bekend, dat hij een decreet tekende, waarbij alle communisten uit regeringsambten verdreven werden. De 20 personen, die te Ovalle gearresteerd werden, zijn leiders der communisten. Zij werden onmiddellijk verbannen naar andere delen van het land. Het is niet bekend of ook de burgemeester er onder was.

SCHUMAN WON WEER.

De Franse Nationale Vergadering keurde het programma van Schuman goed, dat tot doel heeft de inflatie tegen te gaan door de Fransen te dwingen geld aan de regering te lenen. Een stemming van 315 tegen 255 gaf Schuman een voldoende meerderheid van 60 stemmen. De wet voorziet in het heffen van nieuwe belastingen, die de belastingbetalers echter kunnen ontlopen door in te schrijven op een regeringslening.

De wet voorziet in zware belastingen voor boeren en zakenlieden en voor lieden met grote inkomsten, die slechts afgewenteld kunnen worden door het kopen van een gelijk bedrag aan regeringspapieren. Deze gedwongen lening mag door de regering alleen gebruikt worden voor de heropbouw of voor de uitrusting van de industrie. De maatregel is hoofdzakelijk genomen om het teveel aan koopkracht af te remmen. Deze wet werd oorspronkelijk reeds begin Januari door de Nationale Vergadering goedgekeurd, maar wegens de tegenzin van het Franse volk werden later meer dan 200 amendementen aan de wet toegevoegd. Een regeringszegsman verklaarde, dat de amendementen de oorspronkelijke opbrengst van deze financiële maatregel verminderden met een milliard franks. Het financiële comité van de Nationale Vergadering zeide echter, dat de geschatte opbrengst daalde met 15 milliard franks.

AFBREUK AAN DE POTSDAM OVEREENKOMST.

De Sovjet nieuwsbladen publiceerden in Moskou een Tass bericht uit Londen dat luidt als volgt: „Engeland, Noordamerika en Frankrijk hebben thans een beslissende stap genomen in de verdeling van Duitsland." Het nieuwsagentschap sloot dit commentaar in een rapport over het communique welk gisteren door de drie mogenheden werd uitgegeven naar de hand van de Londense conferentie.

Het bericht meldde: „De conferentie vertegenwoordigt een beweging welke tot taak heeft de Franse zone in Duitsland te voegen bij de gezamenlijke zone der Britten en Noordamerikanen."

Deze conferentie is tot stand gekomen daar de Raad der Buitenlandse Ministers niet in staat was een vriendschappelijke overeenkomst te bereiken. De besprekingen te Londen zijn op zich zelf tegen de overeenkomst van Potsdam.

VAN VREDENBURGH NAAR BATAVIA.

Jonkheer van Vredenburgh, plaatsvervangend voorzitter van de Nederlandse delegatie in Indonesië, is na een verblijf van enkele weken in Nederland, weder naar Batavia vertrokken. Hij zeide, dat de onderhandelingen met de Republiek zullen worden voortgezet om te komen tot een politiek en economisch accoord. De Nederlandse regering had beloofd versterking te zenden voor de delegatie in Indonesië, aldus Van Vredenburgh.

SCHAAKTOURNOOI.

Op het wereldschaaktournooi dat momenteel in Den Haag gehouden wordt, heeft Max Euwe (Nederland) zijn eerste partij tegen Keres (Rusland) verloren door tijdoverschrijding.

